

“De eerste keer dat een hond opnieuw loopt, is erg emotioneel”

Het revalidatiecentrum van Ellen Martens kon geen toepasselijke naam hebben dan ‘Het Waterhof’. De patiënten baden er letterlijk in een luxeuze spa en zwembad. Van in de inkomhal straalt het revalidatiecentrum rust uit. De zieke, geopereerde of gekwetste hond kan niet anders dan tot rust komen.

“Het hart van ons centrum is de ruimte voor hydrotherapie. Daar worden de honden gedoucht om dan in een spa te worden gezet.” Veel moeten de viervoeters - vaak slecht te been - zelf niet doen. “Een automatische lift laat ze tot in het water zakken. Dan worden de bubbels aangezet. In water van ongeveer 37 graden kunnen hun spieren helemaal ontspannen. Ikzelf of een van de medewerkers zal altijd mee te water gaan. En voor honden die geen echte waterratten zijn, liggen hier zwemvestjes. Verdrinken is dus uitgesloten.”

Na de verkwikkende bubbels volgt dan een duik in het iets koelere zwembad. “Ook hier gebeurt alles weer op het tempo dat de hond aangeeft. Er staat een loopband in het water

waarop de hond oefeningen kan doen. Om ervoor te zorgen dat niets aan onze aandacht ontsnapt, is er een onderwatercamera geïnstalleerd. We kunnen de oefeningen later altijd via de videobeelden analyseren.” Voor de meer gevorderde honden, zijn er ook oefensessies tegen de stroming in. “Na de intensieve behandeling worden ze opnieuw in de spa gedompeld om tot rust te komen. Dan volgt nog een douche en de sessie is afgelopen”, zegt de vrouw.

Kinesist

Het concept van haar centrum vond de van opleiding kinesiste in de Verenigde Staten. Daar volgde ze een stage in een revalidatiecentrum voor dieren en leerde ze het vak. Maar ook haar eerdere studiekeuze komt nog van pas. “Masseren van honden of mensen is niet zo verschillend. De spieren hebben allemaal dezelfde naam. Het komt er gewoon op aan om ze te weten liggen en hoe ze te behandelen. Ik heb hier zelfs

een jonge chihuahua behandeld. Het hondje woog nog geen kilogram. Tussen twee vingers kon ik zijn stramme spieren opnieuw los maken.” Het grote verschil tussen mens en hond. “Een hond heeft veel haar. Massagecrème wordt hier dus niet gebruikt. En kaalscheren is ook geen optie omdat de baasjes dat niet fijn vinden.”

Het fijnste in Ellens beroep is het moment waarop een therapie aanslaat. “Een sporthond die na een zwakke periode opnieuw topprestaties neerzet. Fantastisch is het. Maar het mooiste van alles is toch wel het moment dat een verlamde hond opnieuw begint te lopen. Dat is een erg emotioneel ogenblik voor de eigenaar of voor mij. Die momenten zijn onbetaalbaar.”

Mireille MAES

i Zondag 4 oktober is het opendeurdag in Het Waterhof in de Halingenstraat in Velm. Zie ook www.hetwaterhof.com

RAFA

Rafa is de kater van Sally Dewallef uit Berbroek. Ze kocht de Britse korthaar drie weken geleden bij een kweker. “Zijn naam is geïnspireerd op tennisser Rafaël Nadal. Rafa is erg aanhankelijk, een echte schootkat. “Hij slaapt niet alleen bij mij in bed. Als ik een bad neem, zit Rafa te ronken op de rand van de badkuip”, zegt Sally.

MINOU

Vier jaar geleden trof Diane Smeers uit Zonhoven Minou, een bang, uitgemergd kattinnetje, in haar tuin aan. Als kind had Diane schrik van katten. “Maar we hebben elkaars angst weggenomen”, zegt ze. “Nu hebben we de beste band met elkaar.” Sinds de dood van Dianes vader heeft Minou bovendien een extra speciale plaats in haar leven gekregen.

PLUISJE

Voor Katrien Broeck uit Grote-Brogel was het geen eenvoudige klus om haar katertje van nog geen half jaar oud voor de camera te krijgen. “Pluisje is nog jong en bijzonder speels, met een sterk eigen willetje”, luidt het. Gelukkig lustte het katertje maar al te graag een drupje van Katriens eigengemaakte zomercocktail.

